

Kjendelser" og derefter til at nedsætte Communens Bidrag. Noget Nedsættelse har aldrig fundet Sted, men det blev allsaa dengang lovet, at, hvad der gik ud over de 12,000 Rd., vilde Kongen tilskyde; thi ellers kunde hele Ordningen ikke finde Sted. Det Samme gjentog sig i 1843 ved den dengang stedfundne Ordning af Udgifterne ved Borgervæbningen. Det hedder der: „Foraaaviddt der ved denne Afgang i Borgervæbningens Indtægter maatte opstaae et Savn i de til Borgervæbningens Vedligeholdelse fornødne Midler, vil det saaledes Manglende være at dække ved Forøgelse i Borgervæbningsfatten, saalænge indtil det Fornødne er tilbagevundet ved de ovenfor i Borgervæbningens Udgiftsvæsen foreskrevne Bespareser.“ Dette er jo indtraadt for mange Aar siden, og Forholdet er da blevet det, at Communen nu bidrager 12,000 Rd. Der kan ikke uden ved særskilt Lov paalægges Kjøbenhavns Commune at bidrage Mere end 12,000 Rd. Nægtter altsaa Staten at gjøre sit Tilskud, maa Borgervæbningen gaae ind. Den kan ikke bestaae med de 12,000 Rd., som tilskydes af Communen, og Communen er ikke pligtig til at give Mere. Nægtelsen af disse Midler er altsaa det Selvsamme som at ophæve Borgervæbningen og de kongelige Anordninger, som ere ældre end 1849, og som have fuld Lovskraft.

Krigsministeren: Der er et Par Punkter i den ærede Ordførers Foredrag, som jeg troer at burde behjælpes noget nærmere. Den ærede Ordfører meente, at jeg er kommen i Modsigelse med mig selv med Hensyn til den Tilgang, der kunde forudsættes at ville være tilstede ved Forstærkningsmandskabet i Kjøbenhavn. Men den ærede Ordfører har vist misforstaaet mig. Min Mening var kun at sige, at, naar Fleertallets Forudsætning var rigtig, vilde Vedtagelsen af Fleertallets principale Forslag medføre stor Uligged. Fleertallets Forudsætning findes udtrykt i Betænkningen, hvor det hedder: „I Henhold til den Betænkning-

gen vedføjede Oversigt over Antallet af Forstærkningsmandskabet i de forskjellige Halvbrigadekredse, og henset til Bestemmelsen i den sidste Paragraph af det nævnte subsidiaire Forslag, troer man at kunne forudsætte, at den vedkommende Halvbrigadekreds vil kunne danne 1 Forstærkningsbataillon foruden den i Hærloven fastsatte med de samme Aargange af Forstærkningen, som i Gjennemsnit maae anvendes i den øvrige Deel af Landet, for at opfylde Hærlovens Bestemmelser“. Naar man altsaa af denne Halvbrigadekreds kan danne to Batailloner og ikke dertil behøver flere Aargange, end hvad der gjennemsnitsvits behøves i andre Halvbrigadekredse til een Bataillon, saa maa Forudsætningen være, at Tilgangen af Forstærkningsmandskab til denne Halvbrigadekreds er dobbelt saa stor som til de andre. Men er dette Tilfældet, vil ogsaa Vedtagelsen af Fleertallets principale Forslag medføre stor Uligged, idet man da kun danner een Bataillon af et dobbelt saa stort Mandskab. Jeg troer herved at have oplyst, at Misforstaaelsen ikke er paa min Side.

C. B. Nimestad: Jeg skal kun gjøre et Par Bemærkninger til, hvad den meget ærede Ordfører er fremkommen med. Det blev sagt, at vi ikke ere berettigede til at sige: Lader os ikke vente, thi — blev der sagt, — der er opført en Bygning. Ja, det er ganske sandt, naar der er opført en Bygning, der er en heel Bygning, saa kan man godt vente med at bygge videre; men jeg anseer ikke denne Bygning for at være en Bygning med Tag paa, saalænge Forstærkningen ikke er ordnet saaledes, at den er tjenlig til Landets Forsvar, og jeg mener, at Dørene staae aabne paa denne Bygning, saalænge vi ikke, saavidt vore Kræfter staae til, staae det Materiel, som behøves til Landets Forsvar. Det er blevet sagt, at Grundtanken har været den, at de ældste Aargange skulde staaes, og Mandskabet kun bruges til det 32te Aar. Det kan gjerne